

START

Rok IV

Kraków, dnia 19 kwietnia 1948

Nr. 16 (217)

Polska-Czechosłowacja 3:1 (2:0)

Triumf, który jest paszportem do Londynu

(Telefonem od redaktora Habzdy)

„7:0 „wielką naszym” — powiedział czyś... pod hotelem „Bristol”, patrząc na krzepkich 15-tu piłkarzy czeskich, którzy w czerwonych overolach udawali się w sobotę rano w 2 godziny po przyjeździe do stolicy, na lekki trening na Stadion W. P. 5:1, 4:1 itp. wyniki, przewidywali znawcy, mało zaś było optymistów, którzy stawiali na remis, wzd. na wygraną drużyny polskiej. Jak okazała rzeczywistość, optymiści mieli rację, chociaż — tu trzeba podnieść na wstępie, że wynik ten był zasłużony, ile szczęśliwy.

Wcisnięci w łoża prasowej, pomiędzy 40 tysiącami widzów, oblegających stadion, obserwowaliśmy przebieg zawodów: POLSKA CZECHOSŁOWACJA, którym towarzyszyło niesłychane dotąd w historii naszego sportu zainteresowanie. Miara jego niech będzie fałt, że gdyby Stadion W. P. mógł pomieścić 100.000 widzów, na pewno na widownię zjawiliby się komplet, „Czarna giełda” notowała nieznaną dotychczas w tej wysokości kurs biletów w „pasku”, wynoszący sumę kilku tysięcy złotych. Setki i tysiące entuzjastów piłki nożnej, przybyłych specjalnie na ten mecz z prowincji, nie zostało wpuszczonych na stadion z braku miejsca, a larum, jakże z tej racji się podniosło, każe przypuszczać, że sprawa budowy stadionu o wielkiej pojemności będzie obecnie traktowana jako paląca.

Ta świadomość jest drugim sukcesem dnia, tym większym i tym cenniejszym, że wynikiem dzisiejszym skwitowaliśmy 8 kolejnych porażek z Czechosłowacją, przedzielonych jednym zaledwie remisem, a zwyciężając najlepszy zespół piłkarzy czeskich, zajęliśmy pozycję LEADERA tabeli wucharze środkowo-europejskim i wywalczyliśmy również paszport na Olimpiadę tej najpopularniejszej u nas galezi sportu.

Sukces dzisiejszy będzie długo tematem rozmów i dyskusji oraz tematem sążnistych artykułów i komentarzy.

Określając wynik tyle zasłużony, ile szczęśliwy, nie mamy zamiaru umniejszać sukcesu naszych piłkarzy, na który zasłużyli ofiarnością, ambicją, dobrą postawą psychiczną i kondycją, popartą w wielu wypadkach dobrym wyszkoleniem technicznym i dużym zrozumieniem gry zespołowej. Reprezentacja nasza przyswoiła sobie już system WM i stosowała go umiejętnie, tzn. nie sztywno, gdzie zaistniała konieczność zamiany go, umiała stosować system, jakim grało się ongiś przed laty. Prawdę mówiąc, to drżeliśmy wówczas, ale na szczęście, skończyło się na strachu, były to zresztą nieliczne chwile i w momencie, kiedy mieliśmy 2 bramki przewagi. Te 2 bramki przewagi dobrze nam zrobiły: padły dość wcześnie, w momencie, w którym samopoczucie drużyny, która miała za sobą chór 40-tysięcznej widowni i oczywiście — ich serca, a przeciw sobie zespół daleki od formy, która nazwalibyśmy formą. Czesi nie zapomnieli tym razem. Największy zawod sprawił słynny Bican, który właściwie przegrał Czechom mecz. Zentul on wiele nie 100, ale 1000% w takich sytuacjach, był absolutnie za powolny wobec ruchliwości naszych piłkarzy i okazał się nie tyle starym, ile już za starym do zawodów, w których od huraganowości zależało bardzo wiele. Również bramkarz Czechów nie był orłem, Czesi, odkąd opuścili ich Finek, emigrując do Francji, nie mogą znaleźć godnego zastępcy na odpowiedzialne stanowisko bramkarza. Obrońcy czescy nie posiadają żadnego racjonalnego bledu, ale grają stanowczo za szeroko. Powodem

„szpetnej” — jak określali nasi koledzy Czesi, gry Kolsky'ego — pierwsze minuty zawodów dały nam zwycięstwo. W ataku czeskim najgroźniejszym był prawoskrzydłowy Kokstein, strzelec jedynej bramki dla swojej drużyny. Cejp grał bardzo nierówno i obok kapitalnych zagrań miał bardzo słabe momenty; jak np. bomby z kilku metrów wysoko ponad bramkę. Bican zawiódł całkowicie, Vacek grał tylko przez 30 minut, Bradac rzadko dochodził do strzału, a Hronek nie mógł poradzić sobie z naszą defensywą.

Wyróżnić kogoś z 13-tu graczy drużyny polskiej przed innymi, jest krzywdą dla pozostałych, gdyż wszyscy wydali z siebie wszystko — zagraли jak potrafili najlepiej. — Niemniej jednak decydujemy się wyróżnić te „krzywdę” i wyróżnić przede wszystkim BARWIŃSKIEGO, JANIKĄ, CIEŚLIKĄ.

Z uwagą na to, że napastnicy strzelają bramki decydujące o wyniku, wyróżnienie ich jest łatwiejsze, gdyż efekt ich gry jest bardziej widoczny, bardziej rzuca się w oczy. Barwiński był jednak w dzisiejszym meczu ostatejną naszą drużyną. Jego interwencje były skuteczne i nieraz bardzo efektowne. Partner jego w obronie spisał się jak na debiutanta znakomicie i tworzył z Barwińskim i z szczęśliwym Janikiem doskonałe trio obronne.

Trójka pomocy polskiej podzieliła się z zadaniem w ten sposób, że boczni wzięli na siebie ciężar pracy ofensywnej i konstruktywnej, a Parpan poświęcił się całkowicie destrukcyjnej w niedopuszczeniu napastników czeskich do swobodnego strzału z pola karnego.

W napadzie, pierwsze skrzypce grał Cieślik, on pierwszy uspokoił się nerwowo i swoim spokojem wpłynął na spokój całej drużyny. On pierwszy nie zląkł się groźnych nawzrost przeciwników i od razu począł śmiało z nimi poczynać, koronując już w 7-mej minucie jedną ze swoich sytuacji, przytomnie strzeloną pierwszą bramką. Załować należy, że groźna kontuzja Bobuli uniemożliwiła Cieślikowi dobre oparcie w skrzydłowym Białas, grającym nie na swojej pozycji, nie mógł być dla Cieśli-

ka takim partnerem, jakim byłby skrzydłowy Cracovii.

Chcę wypunktować różnicę między Cebulą a Spodzieją, z których pierwszy prowadził nasz atak przez pierwsze pół godziny, a drugi w dalszej części zawodów.

Trzeba sobie zdać sprawę, że w miejsce słabego Kolsky'ego wszedł później na środek pomocy doskonały i agresywny Marko, — mimo to Spodzieja miał kilka zagrań wysokiej klasy i dowiódł, że jemu należy się miejsce w reprezentacji Polski. Gracz pracujący na tyłach, nie wypadł korzystnie jako przebojowiec i strzelec, ale zadanie swoje spełnił bardzo dobrze. To samo dotyczy Przycherki.

Przebieg meczu: Punktualnie o godz. 16 przybywają na stadion W. P. najwyżsi dostojnicy państwa z Prezydentem Bierutem, Marszałkiem Rola-Zymierskim, premierem Cyrankiewiczem i ministrami na czele.

Drużyny wbiegają na boisko, orkiestra gra hymn polski i czeski i radziecki, sędzia spotkania jest Latiszew (Zw. Radz.). Stadion udekorowany jest flagami wszystkich państw, biorących udział w zawodach o puchar środkowo-europejski i wypełniony po brzegi.

Do drużyn stojących na kraju boiska, przemawia dyrektor Głównego Urzędu Kultury Fizycznej inż. Kuchar, potem następuje losowanie i gra. Naprzeciwko siebie stają zespoły w następujących składach:

P o l s k a: Białe koszulki z orlem, niebieskie spodnie.

Janik (Pogoń Kat.), Barwiński (Tarnovia), Janduda (AKS), Waško (Legia) Parpan (Cr.), Gajdzik (AKS), Przycherka (Ruch), Gracz (Wisła), Cebula (Ruch), Spodzieja, Cieślik (Ruch), Bobula (Cr.), Białas (ZZK).

C z e c h o s ł o w a c j a: czerwone koszulki, białe spodnie.

Rajman (Bratislava), Kocourek (Slavia), Zastera (Sparta), Koubek (Sparta), Kolsky (Sp.), Marko (Trnava), Bradac (Sl.), Kokstein (Sp.), Vacek (Uhlmost), (Bradac), Cejp (Sp.), Bican (Sl.), Hronek (Sp.).

Pierwsze kopnięcia należy do Polaków. Cieślik wysłała w bój Bobule, skrzydłowy nie dochodził do dalekiego podania, piłkę zdobywa Kocourek, przetrzuca aż do Koksteina, bieg i podanie do środka. Pierwsza dobra in-

terwencja Parpana w kontrataku, Gracz nie decyduje się na strzał, podaje Przycherce na Cebule, co ułatwia Czechom ściągnięcie piłki pod własną bramkę, gdzie Zastera wychodzi zwycięsko z akcji przeciw Przycherce i Cebuli. Znowu piłka jest pod bramką polską. Piękne i skuteczne wejście Barwińskiego nagradza widownia oklaskami, które towarzyszą niemal bez przerwy każdemu dobremu zagranu Polaków. Partner Barwińskiego Janduda z zadrości widać tamowiakowi oklasków i kusi się o równie piękna interwencję, wygrywając pojedynek z Bicanem. 4-ta minuta przynosi piękny atak naszej trójki środkowej. Cieślik w zapale walki przechodzi aż na prawą stronę, ubiega wybiegającego Rajmana, zdobywa piłkę i oddaje Przycherce, który z bliska wali w aut. Debiutantowi to jeszcze ujdzie, ale coż powiedzieć o Bicanie, który w takiej samej sytuacji pod bramką polską strzela lakże w aut. „As atutowy” Czechosłowacji pokazuje w następnym ataku jak należy wystawiać w uliczkę, ale tu znowu zachodzi Cejp, dając się ubiec Janikowi. Znowu atak czeski i niemrawy strzał Bicana w aut i...

PIERWSZA BRAMKA

Piłkę ma Gajdzik. Koubek godzi w niego ostro, co doskonale sędzia Latiszew karze rzutem wolnym. Egzekwuje go Barwiński, przetrzucając piłkę do Cieślika. Łącznik Ruchu decyduje się na przebieg, mija Kolsky'ego, wychodzi na wolne pole i przenosi piłkę ponad próbującym rzucić mu się pod nogi Rajmanem do siatki. Trudno opisać co się dzieje na widowni. Mam wrażenie, że speakerzy Polskiego Radia mieli potężną chwilę wytchnienia zanim ucieli spontaniczny entuzjazm tłumów, witających prowadzenie Polaków w tym meczu.

Po stracie bramki, Czesi dochodzą do głosu. W 9 min. strzela Bradac na bramkę polską, mijając cel. W następnej minucie Vacek „zarabia” wolnego na przedpolu karnym i bije go sam, trafiając w kant słupka i poprzeczkę, przy czym poprawka grzeźnie w rękach Janika, który za chwilę nagrodzony jest znowu rzęsiwym oklaskami za obronę bliskiego strzału Hronka.

W 12 minucie tracimy Bobule, na jego miejsce wchodzi Białas i zatrud-

niony jest od razu. Od niego zaczyna się właściwie akcja i przynosi nam drugą bramkę. Białas podaje Cieślikowi, ten podciąga, strzał ostro w poprzeczkę, odbita stąd piłka otrzymuje Gracz, strzela, trafiając znowu w poprzeczkę, ale trzecia poprawka już „siedzi” 2:0. Entuzjazm dochodzi do zenitu. Nie może go słuścić nawet ostro nacisk Czechów, dających sporo zatrudnienia Janikowi i naszej obronie. Bramkarz nasz broni nieraz w sposób graniczny z żonglerstwem. — Wylapuje on groźne strzały Cejpa i Koksteina, interweniuje w przerzutach z rogu bitych na prawoskrzydłowego Czechów w sposób mistrzowski. Janikowi przychodzi w kilku wypadkach szczęście z pomocą, kierując na słupki ostro i bliski strzał Cejpa oraz w poprzeczkę bombę Hronka.

W 27 min. tracimy na chwilę kontuzjonowanego Cieślika. Przerwa spowodowana kontuzją zmusza do bicia rzutu sędziowskiego na skutek nerwowości obu drużyn, wykonywanego aż 3 razy.

W 33 min. oba zespoły wymieniają zawodników. Czesi usuwają Vacka i stawiają Marka, my zaś wymieniamy Cebule na Spodzieję.

Drużyna nasza gra ciągle z wielkim sercem i ciągle prowadzi grę równorzędną. Na każdy atak odpowiada mentalnie koniatakiem. Na górę jest głośniejsza w sytuacjach podbramkowych.

Czesi mają w tym okresie tylko na swoim koncie 3 rzuty różne — my żadnego.

Przerwa. Rozmawiamy z kolegami czeskimi, którzy nie mają powodu do zachwyty i którzy twierdzą jak np. red. Vogel, że „zabije” ich system WM.

Po przerwie, sytuacja zmienia się dla nas na niekorzystną. Czesi zwiększają napór, stale są pod naszą bramką. Cóż jednak, kiedy nie potrafią strzelić z dzieciennie łatwych pozycji, a to co idzie już na bramkę, wylapuje niezawodny Janik, świetnie spisują się inni nasi obrońcy, a zwłaszcza Barwiński.

W 7 minucie przeprowadza drużyna polska groźny atak lewą stroną. Cieślik podaje dokładnie Białasowi, który z kilku metrów strzela w aut. Po kilku minutach akcji w 14 min. tracimy pierwszą i jedyną bramkę. — (Ciąg dalszy na str. 2-giej.)

Praga—Kraków 4:2 (1:2)

Mecz międzymiastowy Praga—Kraków, mimo braku czołowych zawodników obu zespołów, powołanych na zawody międzynarodowe Polska—Czechosłowacja, wywołał w stolicy Czechosłowacji duże zainteresowanie.

Mor. Ostrawa-Warszawa 6:2

Gorzej niż reprezentacji Krakowa powiodło się Warszawie, która gościła w Morawskiej Ostrawie i uległa reprezentacji tego miasta w stosunku 2:6. Zespół stołeczny składał się w głównej mierze z zawodników Polonii, wzmocniony Zuchowskim w bramce (Botucz nie pojechał z powodu braku dokumentów), Olszewskim i Borowieckim z Marymontu oraz Gorskim i Cyganikiem z Legii, Linie obrony i pomocy stanowili: Giewartowski, Pruski, Wiśniewski, Brzozowski i Jaźnicki z Polonii, Kierownikiem ataku był Świczar (Polonia).

Jakkolwiek uzyskany wynik nie jest zbyt zaszczytnym, to jednak

o czym świadczy przeszło 20 tysięcy przybyłych widzów.

Reprezentanci Krakowa, którym przepowiadano wysoką porażkę, potrafiłi zdobyć się na wysiłek i mimo przegranej utrzymali dobrą opinię

biiorąc pod uwagę improwizowany skład, nie jest tragicznym. O walorach zawodników z Morawskiej Ostrawy wiemy już coś niecoś z meczów jakie rozegrała czołowa jej drużyna Śląska Ostrawa w Krakowie.

W ten sposób z trzech meczów, rozegranych ostatniej niedzieli z Czechami, wynieśliśmy ogólnie jedno zwycięstwo i dwie porażki, ze stosunkiem bramek 7:11. Jednakże ciężar gątowny sukcesu odniesionego w meczu międzynarodowym, pozwala nam dać dobrą notę naszym reprezentantom.

sportu krakowskiego. W pierwszej połowie gry Polacy przeważali, a wykładnikiem tej przewagi jest wynik do przerwy. Z drużyny krakowskiej zabłysnął dobrą formą Różankowski, niestety uległ on po przerwie kontuzji i musiał zejść z boiska.

Drużyna praska była wyrównana i doskonale usposobiona kondycyjnie. Jej zwycięstwo jest w pełni zasłużone, choć musimy nadmienić, mogłoby być wyższe, gdyby nie ofiarności i ambicja przeciwnika. Wynik 2:4 uzyskany na obcym, bardzo zresztą niebezpiecznym terenie, w zdekompletowanym składzie, powinien zadławić entuzjastów piłki krakowskiej.

Przebieg meczu był następujący: Gospodarze ruszają z miejsca do ataku i już w 6 min. zdobywają prowadzenie ze strzału Vejdwy, Krakowianie opierają się ambitnie atakom Czechów i powoli przejmują inicjatywę w swerece, którą utrzymali do końca pierwszej połowy. W 26 min. Nowak ostro strzela na bramkę, a od-

biła piłkę Giergiel pakuje do siatki. Reprezentanci Krakowa dopinguowaną sukcesem prowadzą nadal grę ofensywną, ukoronowaną bramką, dzięki której zdobył prowadzenie. Autorem jej jest doskonały Różankowski.

Po przerwie sytuacja się zmienia. Kraków jest wyczerpany grą w pierwszej połowie. Pozwala to Zdarskiemu zdobyć dwie bramki dla swoich barw. Sytuację krakowian pogarsza jeszcze zejście z boiska Różankowskiego, którego zastąpił Roik III. — Zespół praski atakuje w dalszym ciągu i w 38 min. Vejdwy umieszcza po raz czwarty piłkę w bramce Krakowa. Nacisk gospodarzy trwa nadal, jednak wynik pozostał niezmienny.

DZIĘKUJEMY serdecznie naszym Piłkarzom za przesłane nam pozdrowienia z Sofii i gratulujemy im pełnowynownego sukcesu.

REDAKCJA.

Motocykliści na zużł

Protetorka wczorajszych „I. Wiosennych Wyścigów Motocyklowych na Zużł”, zorganizowanych przez Sekcję Motocyklistów RKS Związkowiec — wiosna — spełniła pokładane w niej nadzieje zalewając nie tylko stadion w Borku ale bliższe i dalsze jego okolice kaskadą złości, słonecznych promieni.

Stadion w Borku zapelniał się nie notowaną jeszcze ilością publiczności. Ponad 5.000 widzów przyglądało się z zainteresowaniem emocjonującym zawodom, organizatorzy informowali nadto publiczność w przerwach między biegami o sytuacji meczu Polska—Czechosłowacja na podstawie komunikatów odbieranych drogą radiową bezpośrednio na boisku. Defiladę zawodników w liczbie 19 prowadził obecny na zawodach jako gość, jeden z najznakomitszych motocyklistów polskich Jerzy Mieloch.

Wyścigi rozpoczęły się jak zwykle od biegu maszyn o najniższym litrażu, tj. 125 cm na dystansie 3 okrążeń toru. W pierwszym przedbiegu tej kategorii zwyciężył Odrzywołek (Związkowiec) na „Ilo” w czasie 1 min. 52 sek. przed Wolskim (Milię KS) na DKW. W drugim przedbiegu maszyn do 125 cm zwyciężył Bochaczek (Wisła) na DKW w czasie 1 min. 44 sek. przed Ogonowskim (Związkowiec) na NSU. Rozegrany nieco później finał w tej kategorii przyniósł zasłużone zwycięstwo starym wyzde raidowemu Bochaczekowi (Wisła) w poprawionym czasie 1 min. 42 sek. przed Odrzywołkiem (Związkowiec) w czasie 1 min. 45 sekund.

W kategorii maszyn o litrażu do 250 cm bieg na dystansie 5-ciu okrążeń toru wygrał jadący z żywiołowym temperamentem debiutant na torze, dobrze się zapowiadający zawodnik Żywioł (Garbarnia) na motocyklu DKW 200 cm w czasie 2 min. 36 sek. przed Rechulem (Wisła), który na motocyklu o litrażu 125 cm startował w kategorii do 250 cm. Jadący w tym biegu Śliwiński (Związkowiec) na NSU 250 cm wywrócił się na wirażu i biegu nie ukończył.

Rozegrany następnie poza konkursem mecz Żywioł (Garbarnia)—Śliwiński (Związkowiec) wygrał Żywioł demonstrując ponownie swą doskonałą formę w czasie 2 min. 41 sek.

W przedbiegach w kategorii do 350 cm zwycięstwa odnieśli Bębnek (Garbarnia) na NSU w czasie 2 min. 55 sek. przed Żurkiem (Garbarnia) na DKW i Widlą (Związkowiec) na NSU oraz Frankowski (KTK) na O. K. Supreme w czasie 2 min. 27 sek. przed Drabikiem (Garbarnia) na BMW. Finał w kategorii 350 cm wygrał Frankowski w czasie 2 min. 24 sek. przed Bębniem z czasem 2 min. 26 sek. Należy tu wspomnieć, że Bębnek pozbył się w zimie swojej BMW i przybywszy na zawody jako gość startował na motocyklu jednego z kolegów.

W kategorii maszyn ponad 350 cm zwyciężył Jabłonowski (Wisła) na Rudge 500 cm w czasie 2 min.

Czechosłowacja—Polska

(Dalszy ciąg ze str. 1-szej)

Cejp mija Gajdzika, wystawia Koksteina, który z linii pola karnego strzela celnie do bramki. Ta bramka animuje Czechów. Wydaje się, że doprowadza do wyrównania, tym bardziej, że nasza drużyna wyraźnie zwolniła tempo, gdy jednak udało się przetrzymać Polakom napór czeski, drużyna polska łapie drugi oddech i wyrusza do przeciwnatarcia. Cieślak jest motorem wszystkich akcji ofensywnych. Po jednej z nich, piłka przechodzi na prawą stronę. Przyczerka centruje, Białas strzela głową na bramkę czeską, a Szpiedzia ułatwia mu zadanie zdobycia bramki, myląc bramkarza czeskiego, a trzecia bramka decyduje już o wyniku. Czesi są zakłamanii, oddają inicjatywę Polakom, którzy coraz częściej zapuszczają się na pole karne Czechów. Wprawdzie Janik ma jeszcze kilkakrotnie możliwość popisanie się, ale wychodzi obronna ręka z opresji. W chwili, gdy sędzia Latiszew spodgląda już na zegarek (my jeszcze bardziej), dla odgwizdania końca meczu, błyskawiczny atak lewą stroną omal nie przynosi nam 4-tej bramki.

Podnosząc oczy z nad zegarków, widzimy Rajmana, który z pełną powściągliwością ofiarnością rzuca się pod nogi Białasowi i oddaje niebezpieczeństwo straty 4-tej bramki a tym samym i kompromitacji.

Gwizd, koniec i drużyna polska zostaje zaniesiona przez entuzjastów na ramionach do szatni.

O meczu, będziemy jeszcze mówić i pisać długo.

33 sek. przed Ogonowskim (Związkowiec) na Zündapp 600 cm.

Przed biegiem finałowym wszystkich kategorii z wyrównaniem — odbył się z dwóch startów na dystansie 3-ch okrążeń bieg motocykli z wózkami. Zwyciężył w tej kategorii Stec (Związkowiec) na NSU w czasie 1 min. 39 sek. przed Jenkołem (Mil. K. S.) na Harley. Pasażerowie w wózkach, którzy odbyli ten bieg w niezbyt wygodnych pozycjach nie zdradzili swoich nazwisk.

Finał zawodów przyniósł zwycięstwo Frankowskiemu, który przejechał 5 okrążeń i 50 m w czasie 2 min. 24 sek. przed Żywiołem (Garbarnia) i Jabłonowskim (Wisła).

Sekcja motocyklistów RKS Związkowiec organizuje w niedzielę dnia 25 kwietnia br. szosowy „I. Krok Motocyklowy” na trasie Kraków, szosa warszawska do skrzyżowania na Skale (4 km przed Słomnikami), Skala, Ojców, Kraków. Do zawodów tych dopuszczeni są zarówno stowarzyszeni jak i niestowarzyszeni motocykliści. Zawodnicy, którzy ukoń-

czą wspomniany raid bez punktów karnych uzyskują licencję sportową „juniora” upoważniającą do startów w raidach, wyścigach ulicznych i wyścigach na zużł. Również stworzone w tym raidzie kategorie „młodzieży” na motocyklach do 125 cm pojemności z przepisaną odpowiednio niższą szybkością przeciętną. Zapisy do tych zawodów przyjmuje Sekretariat S. M. Związkowca, Kraków, ul. Wiśna 10, II p. (lokal RKS Greble) od środy do piątku bieżącego tygodnia włącznie, gdzie też organizatorzy udzielają wszelkich informacji. Nie wątpimy, że ten pierwszy po wojnie w Krakowie „I. Krok Motocyklowy” wzbudzi wielkie zainteresowanie wśród motocyklistów zarówno stowarzyszonych jak i niestowarzyszonych. Organizatorzy zdradzają, że start do raidu nastąpi od godz. 10-tej rano w odstępach 1-minutowych z placu targowego u zbiegu ul. Długiej i Alei Słowackiego.

(J. S.)

II-gie przedolimpijskie eliminacje szermiercze

W dniach 17 i 18 bm. odbyły się w Krakowie dwudniowe ogólnopolskie mistrzostwa szermiercze Krakowa, jako II-ga eliminacja przedolimpijska.

Szermierka, czyli pokaz walki na białej broń posiada dwie odmiany: I. PCHNIECIOWA (flore, baquet, szpada). II CIECIOWO - PCHNIECIOWA (rapier, szabla).

W mistrzostwach tych były następujące konkurencje: floret męski i żeński, oraz szpada i szabla.

W florecie tak męskim jak i żeńskim z uwagi na małą ilość zawodników odbyły się od razu walki finałowe, po których klasyfikacja jest następująca:

Flore panów:

- 1) Sołtan (Wawel Kraków).
- 2) Rybicki (AZS Łódź).
- 3) Kąsek (Pogoń Katowice).
- 4) Mroczek (Wawel Kraków).
- 5) Łapiński (YMCA Jelenia Góra).
- 6) Krzywicki (Wawel Kraków).
- 7) Kulicki (HCP Poznań).
- 8) Fischer (Wawel Kraków).
- 9) Chwalisz (AZS Poznań).

Flore panów liczy się do 5-ciu trafień w tułów, zaś pań do 4-ch.

Flore pań:

- 1) Liszkowska (Pogoń Katowice).
- 2) Skupieńówna (Pogoń Katowice).
- 3) Szrejderowa (AZS W.wa).
- 4) Warczakówna (Pogoń Katowice).
- 5) Skirlikowska (Wawel Kraków).
- 6) Richard (Pogoń Katowice).
- 7) Kurek (Wawel Kraków).
- 8) Sucińska (Wawel Kraków).

Do szpady zgłosiło się ogółem 16 zawodników, a mianowicie:

Śląsk-Kraków 9:7

W międzyokręgowych zawodach bokserskich juniorów rozegranych w Krakowie nieznaczne zwycięstwo odnieśli reprezentanci Śląska. Na ogół walki stały na wyrównanym poziomie, przy czym niektórzy zawodnicy wykazyli dużą dozę umiejętności pięściarskich. (Wszolek, Grzywoc, Styś). Niespodzianką niemiłą dla Krakowian była porażka Dwernickiego. W barwach Krakowa nie startowali zawodnicy Wisły, toteż licznie zgromadzonego entuzjastów sportu pięściarskiego, którzy oczekiwali na walki Lipieńskiego i Piatkowskiego spotkał pewien zawód.

Poszczególne spotkania przedstawiały się następująco:

W. papierowa: Wszolek (Kr.), po ładnej i żywej walce, zwyciężył na punkty Zadorek (Śl.), górując nad nim lepszym opanowaniem techniki.

W. musza: Grzywoc (Śl.), wypunktował Janickiego (Kr.). Agresywny Ślązak szedł ciągle do zwarcia przypierając przeciwnika do lin i wygrywał zasłużenie.

W. kocięca: Smoczek (Śl.), zremisował z Sojką (Kr.). W walce tej reprezentant Krakowa, górował nad swym przeciwnikiem. O wyniku remisowym przesądziło napomnienie, że dostał Sojka za bicie w kark.

W. piórkowa: Rudner (Śl.), zwyciężył na punkty Dwernickiego (Kr.). Ślązak, dysponujący silnym ciosem, miał wyraźną przewagę w pierwszym i drugim starciu. W trzecim starciu, Dwernicki przeszedł do kontrataku. Nie miało to jednak wpływu na ogólny wynik.

W. lekka: Krawczyk (Śl.), pokonał na punkty Lisika (Kr.). Atutem tego zawodnika śląskiego był również silny cios. W drugim starciu, Lisik, po „zainkasowaniu” silnego uderzenia, wygląda na „skończonogo”. Niespodziewanie przeprowadza gwałtowny kontratak. Ten zryw „wypompował” go ostatecznie tak, że 3-cia runda należy znow bezapelacyjnie do Krawczyka, który wygrywa zasłużenie.

Kaźmierczak, Fokt, Łapiński, Sobik, Zawadzki, Hałupka, Nawrocki, Rybicki, Szempliński, Fischer, Franz, Mroczek, Sołtan, Krzywicki, Wójcicki i Kąsek.

Po walkach eliminacyjno-półfinałowych i finałowych zawodnicy sklasyfikowali się w nast. kolejności:

- 1) Nawrocki (Pogoń Katowice).
- 2) Sobik (Pogoń Katowice).
- 3) Fokt (WKS Legia W.wa).
- 4) Hałupka (Pogoń Katowice).
- 5) Łapiński (YMCA Jelenia Góra).
- 6) Zawadzki (Wawel Kraków).
- 7) Kaźmierczak (Łódź).
- 8) Szempliński (Warszawa).
- 9) Rybicki (AZS Łódź).

Do konkurencji w szabli zgłosiło się 31 zawodników, a to: ze Śląska 11, Warszawy 5, Poznań 4, Łodzi 3 i Krakowa 6.

Po walkach ćwierć, pół i finałowych w tej konkurencji, klasyfikacja ich przedstawia się następująco:

- 1) Sobik (Śląsk).
- 2) Dobrowolski (Warszawa).
- 3) Banaś (Łódź).
- 4) Zaczek (Śląsk).
- 5) Nawrocki (Śląsk).
- 6) Hałupka (Śląsk).
- 7) Fokt (Warszawa).
- 8) Wójcicki (Warszawa).

Najbardziej zacięta walkę stoczyli ze sobą czołowi szabliści polscy a mianowicie: Sobik, Dobrowolski i Banaś, gdzie ci trzej zawodnicy dwukrotnie ponawiali ze sobą pojedynki po skończeniu finałów w celu zdobycia I-go miejsca.

(Jak.)

Po raz dziesiąty

Niedzielny mecz Polski z Czechosłowacją był dziesiątym z rzędu.

Pierwszy raz zmierzaliśmy się z Czechosłowacją w r. 1925 w Pradze, przegrywając tam 1:2.

W rok później, ulegliśmy Czechosłowacji w tym samym stosunku w Krakowie.

Po rocznej przerwie, graliśmy dwukrotnie z Czechosłowacją w r. 1928 w Pradze w ramach turnieju słowiańskiego, przegrywając z drużyną zawodowców czeskich 2:3 i ulegając w następnym meczu zespołowi amatorów 0:1.

W r. 1939 uzyskaliśmy JEDYNY DOTĄD REMIS 2:2 z amatorską drużyną Czechosłowacji w Krakowie.

W r. 1939 w ramach zawodów o puchar środkowej Europy, w których uczestniczyły reprezentacje Austrii, Czechosłowacji, Polski i Węgier (amatorzy), przegraliśmy w Pradze „z tradycyjnym” wynikiem 1:2 z Czechosłowacją — mimo to, zdobyliśmy wówczas puchar, mając 5 punktów zdobytych w 3 grach i stosunek bramek 10:4 przed 2) Austrią, 3) Czechosłowacją i 4) Węgrami.

Tu Krzeszowice

Harcerze w biegu na przełaj

W dniu 17 kwietnia br. zorganizowany został przez HKS — Krzeszowice, wiosenny bieg na przełaj. Bieg odbył się przy niezwykle pięknej pogodzie, przy tłumnym udziale publiczności. Podkreślić należy, że uczestnikami biegu byli harcerze i niestowarzyszeni pochodzący nieraz z miejscowości odległych o kilkanaście kilometrów od Krzeszowic. Uczestnicy biegu zostali podzieleni na następujące kategorie: druhowie do 16-tych lat, druhowie od 16 — 18 lat, oraz druhowie powyżej 18 lat. Po raz pierwszy w historii naszej miejscowości wzięły w biegu udział druhy. Ilość startujących była jak na miejscowe warunki imponująca, a mianowicie:

Druhowie do 16 lat — zgłoszonych: 80, startowało: 70, bieg ukończyło 67.

Druhowie od 16 — 18 lat: zgłoszonych — 37, startowało — 26, bieg ukończyło — 24.

Druhowie powyżej 18 lat: zgłoszonych 14, startowało 7, bieg ukończyło 6.

Druhy: zgłoszonych 13, startowało 8, bieg ukończyło 7 — i przekroczyła wielokrotnie ilość zawodników, startujących w podobnych biegach urządzanych w miastach wojewódzkich i powiatowych.

Tę piękną imprezę HKS rozpoczął bieg druhen na dystansie 700 metrów.

Wyniki techniczne biegu:

- 1) Zak Józefa — HKS Krzeszowice — czas 2,52 min.
- 2) Banaś Maria — VIDH Krzeszowice — czas 2,54,2 min.
- 3) Głbas Janina — XDH Krzeszowice — czas 2,56 min.
- 4) Wrońska Zofia — XDH Krzeszowice — czas 3,12 min.
- 5) Jasińska Halina — VVIDH Krzeszowice — b. czasu.

Następna, a zarazem najpiękniejsza i gromadząca największą ilość zawodników konkurencja, był bieg druhow do lat 16. Szczególnie pocieszającym objawem był start w tej konkurencji przeważającej liczby młodzieży wiejskiej.

Wyniki techniczne biegu — na dystansie 1800 m:

- 1) Baster Karol — XDH Nielepice — czas 6,10,6 min.
- 2) Chechelski Marian — VIDH Stedec — czas 6,17,5 min.
- 3) Abramowicz Ryszard — XIDH Krzeszowice — czas 6,25,4 min.
- 4) Drozdowski Piotr — XIDH Krzeszowice — czas 6,27,3 min.

Kolarze krakowscy rozpoczęli sezon

Kolarze Krakowskiego Okręgowego Związku Kolarskiego rozpoczęli sezon w dniu 18 b. m. mszą św. odprawioną w kościełku św. Wojciecha w Rynku Głównym, po czym odbyło się poświęcenie braci kolarskiej wraz z ich umiłowanymi rowerami, ażeby na nich odnosili w roku bieżącym cenne zwycięstwa w każdej konkurencji.

Po wszystkich uroczystościach kościelnych na Rynku Głównym ruszył korowód kolarzy ulicami: Rynek Gł., Floriańska, Basztowa, 1-go Maja, Karmelicka, Aleja Mickiewicza, Piłsudskiego, Garncarską pod lokal KOZK.

U zbiegu ulic: 1-go Maja, Basztowej, Asnyka i Łobzowskiej odbyła się defilada kolarzy przed władzami KOZK.

W południe odbył się wyścig kolarski w dwóch grupach, a to: kolarzy niestowarzyszonych i turystów — oraz licencjonowanych i posiadających karty wyścigowe.

Wyścig kolarzy licencjonowanych i posiadaczy kart wyścigowych odbył się na przestrzeni 40 km, natomiast niestowarzyszonych i turystów na przestrzeni 15 km.

Start i meta przy parku dr Jordana. Wyniki techniczne przedstawiały się następująco:

Grupa I — niestowarzyszeni i turyści:

- 1) Kopczyński — 24,37 min.
- 2) Skorus — 24,39 min.
- 3) Burnat — 24,43 min.
- 4) Leśniak — 24,57 min.
- 5) Skoczylas — 24,59 min.

Grupa II — licencjonowani i posiadacze kart wyścigowych:

- 1) Kupczak — 70,25 min.
- 2) Słonina — 70,26 min.
- 3) Musiał — 70,27 min.
- 4) Kruk — 71,19 min.
- 5) Bednarz — 72,33 min.

Komisję sędziowską tworzyli: — Grzybowski prez. KOZK, mgr Kunce, St. Szczepaniak, inż. Łagowski i sekr. Lason.

W r. 1931 ponieśliśmy w Warszawie wysoką porażkę 0:4, lecz tym razem przeciwnikiem naszym był najlepszy zespół czeski, złożony z piłkarzy zawodowych.

Po rocznej przerwie, znow „tradycyjnie” 1:2 przegraliśmy w Warszawie w r. 1933 z drużyną zawodowych piłkarzy Czechosłowacji i na tym urwał się nasz kontakt z Czechosłowacją aż... do roku 1947, kiedy to na stadionie w Pradze przegraliśmy 3:6.

Przed meczem niedzielnym więc, ogólny nasz bilans spotkań z Czechosłowacją wyrażał się 8 porażkami i jednym remisem przy ogólnym stosunku bramek 11:24 na naszą niekorzyść.

Z tych jedenastu bramek, Cieślak i Reyman zdobyli po 2. Batsch, Hogendorf, Kisielński i Kossok, Kuchar, Martyna i Pazurek po 1.

Z 24 puszczonych bramek mają na „sumieniu”: Fontowicz 8 (w 3 meczach), Janik 6 (w jednym meczu — 1947), Domański 5 (w 2 meczach), Görlitz 1 Albański po 2, Szumiec 1.

5) Dudek Emil — IVDH Tenczynek — b. czasu.

Trzecią konkurencją, był bieg dla zawodników od 16 — 18 lat, na tym samym dystansie.

Wyniki techniczne:

- 1) Składzień Edward — niestow. — czas 5,54,7 min.
- 2) Korolczuk Józef — XIDH Krzeszowice — czas 5,57,0 min.
- 3) Winoślawski Henryk — niestow. — czas 5,58,2 min.
- 4) Maciejowski Piotr — IVDH Tenczynek — czas 6,07,6 min.
- 5) Bogulski Sylwester — XIDH Krzeszowice — b. czasu.

Biegiem na trasie 3700 m wymagającym od zawodników dużego wysiłku przy pokonywaniu wzniesień i przeszkod terenowych, zakończyła się cała impreza. Wzięli w niej udział druhowie powyżej 18 lat.

Wyniki techniczne:

- 1) Petek Leopold — HKS Krzeszowice — czas 13,06,1 min.
- 2) Bogacki Józef — HKS Krzeszowice — czas 13,06,3 min.
- 3) Kostrzeba Józef — XIDH Krzeszowice — czas 13,19,1 min.
- 4) Bodnar Witold — IVDH Krzeszowice — czas 13,21,0 min
- 5) Morys Zygmunt — HKS Krzeszowice — b. czasu.

Po ukończeniu wszystkich biegów, w obecności Komendanta Hufca Harcerzy w Krzeszowicach — pfm Martynka Tadeusza, 110 zawodniczek i zawodników, oraz licznie zgromadzonych obywateli miasta Krzeszowic, przez HKS Krzeszowice — dh Ryba Mieczysław, podziękował zawodnikom za masowy udział w zawodach, wyrażając przy tym nadzieję, że przyszłe imprezy sportowe, cieszyć się będą stale wstępującą popularnością wśród naszej młodzieży. Z kolei przystąpiono do rozdania licznych i pożytecznych nagród, ufundowanych przez obywateli miasta Krzeszowic, Wydział Powiatowy w Chrzanowie, Państwowy Zakład Naukowy — Wycho-wawczy im. Tadeusza Kościuszki w Krzeszowicach, Składnica Harcefskiej w Krakowie i wielu innych.

Ogólna wesołość wzbudziły praktyczne i apetyczne wyglądające „nagrody honorowe”, w postaci wyrobów wędliniarskich znanych firm miasta Krzeszowic.

Zapasy

BATA (ZLIN) — RKS LEGIA 5:3

Do zwycięstwa Baty walcie przyczynił się sędzia, rodak zawodników tego zespołu krzywdząc dwóch zapasników Legii swymi orzeczeniami, przedstawiciela wagi piórkowej Stróżecka i półśredniej Grossa, którzy byli najlepszymi technikami krakowskiej ósemki.

Zapaśnicy Legii niewiele ustępowali wicemistrzowi Czechosłowacji techniką, prezentując doskonale przygotowanie kondycyjne i przeciwstawiając rutynie przeciwnika swoją ambicję.

Wyniki techniczne walk:

W. musza: Zeman wygrał v. o. z powodu nadwagi Miłosa (L).

W. kocięca: Ponczochacz po 6-ciu minutowej walce zwyciężył Mazurka (L) kładąc go na łopatkę.

W. piórkowa: Orzeczenie czeskiego sędziego zdecydowało o przegranej Stróżecka (L) ze Zellnikiem.

W. lekka: Wójcik (L) ulega w 7-iej minucie Tancyncowi.

W. półśrednia: Wygrzywa niezasłużenie Ślika z Grossem (L).

W. średnia: Miłgota przegrywa z Radoniem (L).

W. półciężka: Mistrz Polski Bajorek (L) rozkłada Kuczerę.

W. ciężka: Rusek (L) wygrywa z Czermakiem.

Czechosłowacja II -

Luksemburg 4:2 (3:2)

Piłkarze czescy, jak wiadomo, walczyli ostatnie niedziele na „dwa fronty“. Oprócz meczu z Polską w Warszawie II drużyna Czechosłowacji rozegrała zawody z reprezentacją Luksemburga. „Drugi front“ okazał się laskawszym dla naszych pobratymców, gdyż zwyciężyli oni przeciwnika w stosunku 4:2 (3:2).

„MOCARZE RINGU“

W najbliższych dniach ukaże się książka autora „Wielkiej gry“ — ALEKSANDRA REKSZY p. t. „Mocarze ringu“.

W książce przedstawione są postaci słynnych amerykańskich bokserów zawodowych, m. in. również Polaków: Edwarda Rana, Stanisława Poredy, Stanleja Ketheła (Kiecala) i innych.

Działacze bokserzy zapoznają się w książce z metodami pracy menażerów i sposobami pracy amerykańskich bokserów. Wiele skorzystają po przeczytaniu jej również inni zawodnicy, poznając kariery mistrzów świata.

Zwycięzcy turnieju bokserkiego o mistrzostwo Polski w Warszawie o trzymają jako jedną z nagród również egzemplarze okazowe książki „Mocarze ringu“ z autografem autora.

Z zagranicznych boisk piłkarskich

W Londynie zakończył się międzynarodowy turniej piłkarski juniorów. W finale Anglia pokonała Holandię 3:2 (2:0), zdobywając w ten sposób puchar Angielskiego Związku Piłki Nożnej.

Na trzecim miejscu uplasowała się Belgia zwyciężając Włochy 3:1.

W następnym spotkaniu Eire pokonała Irlandię po dogrywce 3:2.

Piontek

w Pogoni katowickiej

Znany łącznik chorzowskiego AKS-u, Piontek, wielokrotny reprezentant Polski, nosi się z zamiarem zmiany barw klubowych i wstąpienia do katowickiej Pogoni. Nadmieniamy, że Pogoń katowicka jest klubem naszego „internacjonala“ Janika.

KOSZYKARZE USA W EUROPIE

Ekipa amerykańskich koszykarzy ma rozegrać w lecie kilkanaście meczów pokazowych w Europie a przede wszystkim w Czechosłowacji, Anglii, Francji i Włoszech.

Występy te są oczekiwane z największym zainteresowaniem, gdyż ta gałąź sportu stoi tam bardzo wysoko.

Victoria (Pilzno) na Śląsku

Znana już w Polsce ze swych występów w ubiegłym roku Victoria (Pilzno, Czechosłowacja) rozegrała na Śląsku dwa spotkania a to: w sobotę 17 bm. w Zabrze, zwyciężając repr. Śląska 5:0 (2:0) i pokonała w Wielkich Hajdukach silnie osłabioną drużynę Ruchu 3:0 (1:0).

Klasa „C“

FILMOWIEC—WAWEL 3:1 (1:1)

Strzelcy: Szewczyk i Szafran dla Filmowca; dla Wawelu Adameczyk II.

SPOLEM—KABEL 5:0 (1:0)

Zdobywcy bramek: Kula (2), Jarczycki, Perz i Baran.

MYBLNICZANKA—TRAMWAJ 3:1 (2:1)

Bramki zdobyli: dla zwycięzców Bochenek, Siwek W. i Bączyński; dla Tramwaju Kowalski.

O mistrzostwo klasy „A“

Zainteresowanie rozgrywkami krakowskiej klasy A skupia się obecnie nie tylko czołowi, ale przy outsiderach. Mistrz klasy A jest właściwie już wyłoniony. Jest, a właściwie będzie nim drużyna Chelmka, krocząca od zwycięstwa do zwycięstwa,

Chelmek—Wieczysta 3:1 (2:0)

Wieczysta, znajdująca się w dolnych regionach tabeli, nie mogła zmoc na jego boisku zdecydowanego mistrza krakowskiej A klasy i kandydata do II ligi.

Zwierzyniecki—Korona 1:0 (0:0)

Zwierzyniecki: Piekło, Panek I, Tomaszewski, Panek II, Dudek, Baran, Wawrzusiak, Konopek, Ostrowski, Piekło II, Weska.

Korona: Jurowicz, Słomka, Syrek, Pawlik, Rusin, Cygan, Piegza, Urbańczyk, Stachowicz, Rychlik, Grabiec.

Zwierzyniecki zaprezentował się w tym meczu bardzo dobrze. Szczególnie ładnie zagrał w polu. Zawodnik natomiast znowu wykończenie strzałów tak że zwycięska bramka padła dopiero z karnego. Cała drużyna wykazała wyrównany poziom. W ataku ładnie zagrała lewa strona: Wawrzusiak, Konopek, Ostrowski. — Pomocnicy powinni popracować jeszcze nad dokładnością podań. Trio obronne było bez zarzutu, przy czym Piekło kilkakrotnie bardzo ładnie interweniował (np. przetrzucając przed przetrwającą bombę ponad poprzeczką). Korona nie była również przysłowiowym „jagnięciem“ danym na pożarcie przeciwnikowi, lecz okazała się drużyną twardą i trudną do pokonania. Bardzo dobrym był obrońca Syrek, który likwidował częste wypadki napastników Zwierzynieckiego. O ile formacje defensywne gospodarzy spełniły swe zadanie bez zarzutu, o tyle ofensywa Korony trochę zawiodła. Jej napastnicy „przegapili“ kilka dogodnych sytuacji bądź strzelając słabo, bądź tracąc w najmniej oczekiwanym momencie piłkę. W pierwszej połowie zawodów kilka ładnych ucieczek miał lewoskrzydłowy Piegza. Gra upłynęła pod znakiem lekkiej przewagi Zwierzynieckiego. Krótka po zaczęciu się meczu goście strzelają bramkę, jednak sędzia nie uznał jej. Na zwycięski punkt, którego zdobywcą był Konopek, musieli goście poczekać do drugiej połowy. Sędziował energicznie Stopa.

Szczakowianka—Podgórze 4:1 (2:1)

Gra szybka i interesująca, do przerwy wyrównana, zaś po zmianie stron przewaga Szczakowianki, której napastnicy jednak przestreliwają z najbliższej odległości.

Gramki dla zwycięzców zdobyli: Stadler E. 2, Wadowski G. 1, i Fuchs I. dla Podgórza: Szyrski.

Sędziował b. dobrze Mytnik Józef.

Groble—Fablok 4:0 (1:0)

Drużyna FABLOKU chrzanowskiego przechodził w chwili obecnej jakiś wewnętrzny kryzys, występując w każdym spotkaniu w mniej lub więcej osłabionym składzie, który w dzisiejszym spotkaniu był następujący: Radosz—Brombosz, Stanekiewicz. — Hłyk, Kuszewski, Chelczyński — Dworniczek, Wójtowicz I. II, Walczyk, Piskorz.

GROBLE: Przada — Miksa, Sochacki — Kahl, Kasprzycki, Hyliański — Kaleta, Madryga, Lichoń, Cygan i Waga.

Pierwsze 20 minut gry należy niewątpliwie do Fabloku i zanosi się na jego wysokie zwycięstwo, jednak rzeczywistość okazała coś innego.

Krakowskie czarne koszule powoli otrząsają się z przewagi przeciwnika i zdobywają do przerwy jedną bramkę przez Miksę z karnego poddyktowanego za faul na polu karnym w chwili oddawania strzału.

Po przerwie strzelcami byli Lichoń 2 i Cygan.

W tej części gry Groble miały zdecydowaną przewagę. Sędziował Połaniecki.

Łagiewianka—Mościce 1:1

Łagiewianka zagrożona spadkiem do B klasy dała wszystko ze siebie, ażeby uszczknąć na gorącym terenie Mościce chociaż jeden punkt mistrzowski, co się jej w rezultacie udało.

Prokocim—Tarnovia 4:1 (1:1)

Zawody powyższych drużyn stały pod znakiem wybitnej przewagi gospodarzy.

Drużyna Prokocimia w obecnej

mającą 5 punktów przewagi nad najbliższym konkurentem, Zwierzynieckim. Natomiast sytuacja u dołu tabeli jest niewyjaśniona. Drużyny zagrożone spadkiem z A-klasy walczą z żarciem o punkty. Ostatnie wyniki przyniosły nam porażki Podgór-

chwili na swoim boisku jest nie do pokonania.

Tarnowianie zawiedli zwłaszcza w ataku.

Napastnicy tarnowscy na skutek niepotrzebnych kombinacji tracili piłkę pod bramką przeciwnika. W przeciwniejsze napastnicy Prokocimia strzelali b. dużo. Wyróżnił się z Prokocimia Tomeczko i Ochoński.

F. K.

Wisła IB—Garbarnia IB 3:3 (2:1)

Składy drużyn: Wisła: Smolarek — Dziadur, Kubik — Nowak, Łyko, Snopkowski—Bąkowski, Kapusta, Rupa, Wapienik, Maślanka.

Garbarnia: Kubarek—Sliwa, Grucha — Król, Lasiewicz, Gawecki — Ignaczak, Solek, Skrzyński, Stolarczyk, Parpan.

Mimo że w zespole Garbarni grało aż sześciu zawodników drużyny ligowej nie potrafiła ona zdobyć zwycięstwa. Gra chaotyczna, bezplanowa, obfitująca w zmienne akcje. W obydwu drużynach szwankowała współpraca pomocy z napadem. Do przerwy przeważała Wisła, zdobywając w tym okresie gry bramki ze strzałów Rupy i Bąkowskiego. Garbarnia uzyskała punkt ze strzału prawoskrzydłowego Parpana. Po zmianie stron inicjatywę przejmuje przeciwnik gospodarzy, którego napad z licznych dogodnych pozycji podbramkowych wykorzystał tylko dwie ze strzałów Sołta. Wyrównanie dla czerwonych zdobył w piątej minucie przed końcem zawodów Rupa. W drużynie Wisły wyróżnili się

O mistrzostwo klasy „B“

BIEŻANOWIANKA—SKAWINKA 3:1

Bieżanowianka odniosła sukces, wywołując z ciężkiego terenu Skawinki 2 cenne punkty mistrzowskie.

Dobra defensywa i szybkostrzelny atak, to jest drużyna, która zasługuje na A kl.

Ambicja nie wystarczyła Skawince na pokonanie przeciwnika.

Strzelcami bramek są: Kolasa, Weisło i Dzierżok dla zwycięzców, dla pokonanych prawy łącznik.

WOŁANIA—DALIN 5:2 (2:0)

Sędzia Szubert swym nieudolnym prowadzeniem powyższych zawodów,

zmusił Dalin do wniesienia protestu.

WIELICZANKA—KROWODRZA 1:0 (0:0)

Wieliczanie musieli wyteńczyć wszystkie swe siły, ażeby zmoc na własnym boisku twardy i ambitny zespół Krowodrzy.

OLSZA—AKS CZYZYNY 3:0 (1:0)

Drużyna kolejarzy ze Stojnym na czele, zagrała ten mecz b. dobrze.

DĘBNICKI—POCZTOWY 0:1 (0:1)

Pocztowcy dzięki swej ambitnej grze odnieśli zasłużone zwycięstwo, a szczęśliwym strzelcem był Panek. Sędziował Hausner.

Cracovia IB — Dąbski 4:3 3:2

Rezerwa biało-czerwonych przerwała swą złą passę i po zwycięstwie nad Fablokiem w ub. niedzielę, odniosła drugi sukces tym razem nad drużyną Dąbskiego. Drużyna zwycięzców zademonstrowała ładną grę i była lepszą we wszystkich liniach od przeciwnika. Zawodnicy Dąbskiego niepotrzebnie grali zbyt ostro. Najlepszymi na boisku byli Hymczak, Sala, Wiśniowski i Jędrzejowski z Cracovii oraz Bęberek, Samel i Kofin z Dąbskiego.

Bramki zdobyli dla biało-czerwonych: Sala (2), Wiśniowski i Poświat (z karnego), dla Dąbskiego Kofin (3). Sędziował spokojnie Chmielek.

1. Chelmek	16	28	43:8
2. Zwierzyniecki	16	23	29:15
3. Mościce	17	18	30:23
4. Szczakowianka	15	16	34:29
5. Groble	15	16	23:22
6. Fablok	15	16	26:28
7. Dąbski	15	14	27:27
8. Korona	15	14	19:23
9. Wieczysta	14	11	28:25
10. Łagiewianka	15	10	17:34
11. Podgórze	17	9	17:37
12. Prokocim	15	9	23:48

BIEŻANOWIANKA—SKAWINKA 3:1

Bieżanowianka odniosła sukces, wywołując z ciężkiego terenu Skawinki 2 cenne punkty mistrzowskie.

Dobra defensywa i szybkostrzelny atak, to jest drużyna, która zasługuje na A kl.

Ambicja nie wystarczyła Skawince na pokonanie przeciwnika.

Strzelcami bramek są: Kolasa, Weisło i Dzierżok dla zwycięzców, dla pokonanych prawy łącznik.

WOŁANIA—DALIN 5:2 (2:0)

Sędzia Szubert swym nieudolnym prowadzeniem powyższych zawodów,

WIELICZANKA—KROWODRZA 1:0 (0:0)

Wieliczanie musieli wyteńczyć wszystkie swe siły, ażeby zmoc na własnym boisku twardy i ambitny zespół Krowodrzy.

OLSZA—AKS CZYZYNY 3:0 (1:0)

Drużyna kolejarzy ze Stojnym na czele, zagrała ten mecz b. dobrze.

DĘBNICKI—POCZTOWY 0:1 (0:1)

Pocztowcy dzięki swej ambitnej grze odnieśli zasłużone zwycięstwo, a szczęśliwym strzelcem był Panek. Sędziował Hausner.

Sportowiec prawdziwego zdarzenia

W ostatnich czasach dużo czytamy w różnych tygodnikach lub kącikach sportowych, tzw. sylwetek sportowców.

Na ogół są te peany na cześć poszczególnych zawodników różnych dziedzin sportu, którym poświęca się całe szpalty.

Niewątpliwie pomysł ten jest szczęśliwy, gdyż podnieca ambicje danego zawodnika, który zdopingowany wysiła się do maximum, ażeby nie zawieść nadziei wyrażanych w danym repertożu czy wywiadzie.

Wywiady powyższe obejmują, jak wspominałem, na ogół zawodników indywidualnych gałęzi sportu, charakteryzując bądźto piłkarzy, bądźto bokserów czy kolarzy, natomiast mało wspomina się o wszechstronnych sportowcach, którzy co prawda sukcesów w dzisiejszym znaczeniu może nie osiągać, nie nosiło się ich na rękach, niemniej jednak są oni ojcami sportu i wychowawcami kilku pokoleń sportowców, którzy im tylko zawdzięczają tzw. karierę.

Do takich cichych pionierów sportu od podstaw, a w dodatku działającym do dnia dzisiejszego na terenie Krakowa należy niewątpliwie prof. Kazimierz Zajdzikowski.

Obecne pokolenie sportowców krakowskich zna dzieje powstania sportu w Krakowie jedynie z kronik lub z ustnych tradycji.

Otóż prof. Zajdzikowski należał do nielicznej wówczas grupy młodych i energicznych ludzi, którzy wraz z dr Jordanem położyli fundamenty pod gmach sportu polskiego.

W 1894 r., kiedy Jordan założył przy Błoniach krakowskich park, później nazwany jego imieniem.

Prof. Zajdzikowski jako jeden z

pierwszych zaczął tam uprawiać gimnastykę, piłkę nożną oraz gry i zabawy sportowe.

W dwanaście lat później w tym to parku, jak wiemy, rozpoczęły swój chwalebny żywot Cracovia i Wisła, założone właśnie przez szereg sportowców, do których wówczas należał prof. Kazimierz Zajdzikowski.

Po śmierci dr Jordana kierownictwo parku obejmuje wic. Zygmunt Wyrobek, który wspólnie z prof. Zajdzikowskim z ramienia krakowskiego Sokota prowadził gimnastykę i gry sportowe.

Z czasem prof. Zajdzikowski poświęca się zawodowo kształceniu młodzieży, uczy w szkołach i gimnazjach zresztą po dzień dzisiejszy, a więc z górą 50 lat — nawet przez coroczne wakacje nie opuszcza młodzieży i na obozach harcerskich lub koloniach wakacyjnych kształtuje hart fizyczny młodzieży, mając na uwadze hasło: „w zdrowym ciele zdrowy duch“. Ogólnie lubiany przez młodzież, jak też starszych amatorów gimnastyki osiąga doskonałe rezultaty swej umiłowanej pracy, czego dowodem były liczne popisy gimnastyczne w Sokole lub na corocznych „Wiankach“.

Pod jego okiem stawali pierwsze kroki i doszli do wspaniałych wyników mistrzowie Polski w gimnastyce przyrzadowej Skirlińska i Lewicki. Oprócz podanych wyżej gałęzi sportu uprawiał prof. Zajdzikowski z wielkim zamiłowaniem lekkoatletykę, turystykę, taternictwo, kolarstwo oraz tenis.

Od 27 lat pracuje w KOZLA, którego jest obecnie wiceprezesa i sędzią.

Jak z powyższego widać, mało jest sportowców, którzy mogą się po-

Hurra! Nasi górą!

Cały światek sportowy naszego pięknego, historycznego i usportowanego grodu zebrał się ostatnie niedziele przy radioaparatach. Właściciele ich mieli nielada kłopot z tego rodzaju widzami... przepraszam, słuchaczami meczu Polska—Czechosłowacja na górze. Przewidywany wypadek zdarzył się pewnej wielce cennej i nobliwej mieszkanke naszego miasta, która miała właśnie w domu taki sobie aparacik. Lubila bowiem posłuchać sobie od czasu do czasu „klasyknej“ muzyki boogie-woogie itp. Aż tu raptem... napad, inwazja, obciążenie Troi w postaci wielkiej ilości młodych ludzi, entuzjastów Gracza, Bobuli, Janika czy Parpana. Ha, coż robił! Młodzi okupowali mieszkanie, grupując się małowniczo wokół radioodbiornika, z którego, biedna niewiasta, sądząc po dźwiękach, przypuszczała, że nadawana jest transmisja z trzęsienia ziemi na Sumatrze. Wyborów we Włoszech itd. To „huczalo“ 40 tys. ludzi na Stadionie W. P. oklaskujących wspaniałe zagranie naszych reprezentantów. Cały ambaras wynikał stąd, że nastroj z Warszawy przeniósł się jakimś magicznym sposobem do cichego zauzycząj pokoiku. Młodzi entuzjaści gestami i okrzykami zaczęli dawać wyraz swemu zadowoleniu (przy okazji spadał klatka z kanarkiem i coś tam jeszcze). Wreszcie transmisja dobiegła końca. Hurra!!! Zwycięstwo! Młody, sportowy Kraków zaczął tańczyć z radości tanciec Zulusów z Południowej Afryki. Więc jednak nie daliśmy się Czechom! Zdezorientowana pani domu, zdumiona tą nagłą demonstracją i przestraszona nieco pospiewała dewastacją lokalu początkowo uprawiało opozycję wobec rzeczywistości, o której wadze miała słabe pojęcie (widząc jedynie potłuczonego Kajtusia—kanarka). Wówczas młode pokolenie zaczęło jej usilnie tłumaczyć, że 3 bramki strzelone Czechom godne są Kajtusia itd. itp. aż wreszcie niewiasta przejrzała i zawołała wielkim głosem: „Już wiem! Nasi górą!“

Kajtuś poszedł w zapomnienie i zapomniała powszechna radość.

Koszykówka w Częstochowie

Ożywioną działalność rozwija częstochowski OZPR. W ramach walk o wejście do klasy A, zespoły YMCI i Orła odniosły po dwa zwycięstwa nad Skrą, Zubrem i AZS-em. Wyniki przedstawiają się następująco: YMCA—Skrą 28:13, YMCA—Zubr 25:22, Orzeł—Skrą 33:15, Orzeł—AZS 33:15. Najlepszymi zespołami okazały się drużyny YMCI i Orła.

Cracovia — Legion (Częstochowa) 11:2 (6:0)

Eliminacyjne zawody o wejście do ligi szczyplornika pomiędzy powyższymi drużynami stały pod znakiem zdecydowanej przewagi biało-czerwonych, którzy oddali inicjatywę częstochowianom pod sam koniec zawodów, będąc nieco słabszymi kondycyjnie. Bramki zdobyli dla Cracovii: Więcek 4, Łudzki 3, Laska i Kühn po 2, zaś dla pokonanych obie Michalski.

Sędziował Stencel z Katowic.

SOK Katow. — SOK Kr. 2:1 (1:1)

SOK Katowice: Targoński — Czupala, Turoń — Zapłór, Matysek, Woźnica — Waszczyszyn (Choczek), Kuras, Dębski, Wojtaś (Szymczyk), Błaszczak.

SOK Kraków: Stefański — Zielenka, Groch — Ficek, Cynkar, Dudek—Arsenicz, Maluty, Borek, Wodnicki, Opiola.

W zawodach piłki nożnej między drużynami Służby Ochrony Kolei Katowic i Krakowa, zwycięstwo odnieśli goście. Gra stała na niskim poziomie, tak w polu, jak i w sytuacjach podbramkowych. (Brak wykończenia strzałowego). Z ogólnej szarzyzny, wybijali się nieco Kuras, Błaszczak i Zapłór z Katowic oraz obrońca Groch z Krakowa, mający dobry wykop, tylko, że jego bomby „ładowały“ przeważnie na... trybunach, wzbudzając powszechny popłoch.

Do przerwy wynik został ustalony dwoma rzutami karnymi, egzekwowanymi przez Grocha (Kraków) i Błaszczaka (Kat.). Po przerwie, Słazycy mają większą przewagę w polu, w efekcie której zdobywają zwycięską bramkę przez Zapłora. Sędziował Kaweckl z Nowego Targu.

chwalić tak wydaną, chwalebna i długotrwała działalność sportowa. Na tym miejscu życzymy prof. Zajdzikowskiemu jeszcze długich lat tak owocnej pracy dla dobra sportu polskiego. Adam Jelonek

Program igrzysk 1-szo majowych

Na konferencji delegatów Związków Zawodowych i ZRSS, Okręg Kraków w dniu 10 kwietnia br. uchwalono urządzić wspólnie Igrzyska Sportowe w dniu 1 Maja dla Związkowych Klubów Sportowych i Robotniczych Klubów Sportowych zrzeszonych w ZRSS.

Igrzyska te odbędą się na stadionie Miejskim w Krakowie w godzinach popołudniowych.

Program Igrzysk: 1) Defilada sportowców i uroczyste otwarcie Igrzysk. 2) Turniej błyskawiczny piłki nożnej. 3) Turniej błyskawiczny siatkówki męskiej i żeńskiej. 4) Turniej błyskawiczny koszykówki męskiej i żeńskiej. 5) Sztafeta 4x100 dla mężczyzn i kobiet. 6) Popisy gimnastyczne na przyrządach (kobiety i mężczyźni). 7) Cwiczenia gimnastyczne wolne (kobiety i mężczyźni). 8) Popisy jazdy zrzeczności na motorach. 9) Wyścigi kolarskie szosowe dla zawodników (około 35 km), turystów (10 km), kobiet — 5 km. 10) Zawody bokserskie. 11) Walki zapasnicze i dzwiganie ciężarów.

Szczególny nacisk należy położyć na defiladę. Każdy klub powinien dolożyć wszelkich starań, aby w defiladzie tej wzięło udział możliwie największej liczby sportowców w kostiumach sportowych reprezentujących poszczególne sekcje sportowe.

Zgłoszenia na załączonym blankiecie należy kierować:

a) Kluby przynależne do ZRSS w myśl komunikatu Nr 14 z dnia 12.4 br. składają swoje zgłoszenia w Sekretariacie Krakowskiego Okręgu

ZRSS, ul. Sławkowska 6 do dnia 19.4 1948 r. godz. 16.

b) Związkowe Kluby Sportowe nadsyłają swoje zgłoszenia do Ref. Sportowego OKZZ, Rynek Gl. 34 w terminie do dnia 20.4.48.

W Igrzyskach Sportowych mogą brać udział:

a) Członkowie poszczególnych sekcji Związkowych Klubów Sportowych oraz Klubów zrzeszonych w ZRSS, które to sekcje są zgłoszone do związków państwowych (PZPN, PZLA, PZPR itp.) i których zawodnicy mają podpisane karty zgłoszeń.

b) Członkowie poszczególnych sekcji Związkowych Klubów Sportowych oraz Klubów zrzeszonych w ZRSS, które nie są zgłoszone do Związków Państwowych a członkowie tychże sekcji nie podpisali karty zgłoszeń do jakiegokolwiek innego klubu.

Uwaga: Wszyscy zawodnicy biorący udział w Igrzyskach muszą posiadać legitymacje klubowe (organizacyjne).

Komitet Igrzysk 1-szo majowych wybrany został w następującym składzie:

Przewodniczący: poseł tow. Stanisław Kowalczyk (OKZZ), z-ca i kierownik techniczny: tow. Kotarba (ZRSS), sekretarz: tow. Pamula (Drzew. i Leśn.), ref. finansowy: tow. Lukiewicz (Urz. Publ.), ref. nagród: tow. Schortz (Pocztowcy), ref. gospodarczy: tow. Radzikowski (Metal).

Sekretariat Igrzysk Sportowych mieści się w lokalu Związku Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych, ul. Sławkowska 6 I p. i czynny jest co-

dziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, od godz. 11 — 14 i 16 — 19.

Równocześnie zawiadamia się, że w środę dnia 21 kwietnia br. o godzinie 18 w lokalu ZRSS przy ul. Sławkowskiej 6 I p. odbędzie się zebranie delegatów klubów (kierowników poszczególnych sekcji sportowych), na którym zostanie ustalony dokładny program Igrzysk 1-szo majowych.

Obecność przedstawicieli wszystkich klubów, tak Związkowych jak zrzeszonych w ZRSS, pod rygorem organizacyjnym obowiązkowa.

Terminarz turystyczny na rok 1948

25 kwietnia: Skała Kmity.
2 maja: Las Wolski (Zwierzyniec).
6 maja: Kochanów.
9 maja: Wyścig ul. m. Krakowa.
16 i 17 maja: Raclawice.
23 maja: Tenczynek.
30 maja: Ojców.
6 czerwca: Niepołomice.
13 czerwca: Myślenice.
20 czerwca: Mogiła.
27—29 czerwca: Częstochowa.
4 lipca: Dolina Bętkowska.
6—11 lipca: Warszawa (odbud. stolicy), II. wycieczka Mników.
18 lipca: Oświęcim (Zwiedzanie Obozu i Muzeum).
22—25 lipca: Pieminy i Wyścig Kraków—Zakopane.
1 sierpnia: Tyniec.
8 sierpnia: Kalwaria-Lanckorona.
14—15 sierpnia: Pustynia Biedowska.
22 sierpnia: Wieliczka.
28—29 sierpnia: Rożnów.
5 września: Bolesławice.
12 września: Czerna.
17—19 września: Wisła (Górskie mistrzostwo Polski).
26 września: Swoszowice.
3 października: Nieznane.

Nagroda Ministerstwa

ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ DLA NAJLEPSZEGO WOJEWÓDZTWA W BIEGACH

Ministerstwo Administracji Publicznej ufundowało nagrodę przechodnią dla województwa, które w stosunku do ilości mieszkańców wykaże się największą ilością kończących biegi w ramach imprezy „Narodowe Biegi na przełaj w dniu Święta Pracy”.

Nagroda im. Ministra Edwarda Osóbki-Morawskiego będzie z pewnością bodźcem dla poszczególnych województw w kierunku zmobilizowania jak najszerzej rzeszy do biegu.

OKÓLNİK MINISTERSTWA ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ W SPRAWIE BIEGÓW
Ministerstwo Administracji Publicznej wystosowało nagłe pismo okólne do obywateli województw, starostów powiatowych, prezydentów miast, burmistrzów i wójtów w sprawie Narodowego Biegu na przełaj z zaleceniem poparcia akcji biegiów i udzielenia ułatwień i pomocy w jej przeprowadzeniu. Komunikat nawołuje, aby wszystkie podległe Ministerstwu władze i organy współdziałały z komitetami wykonawczymi i organizacyjnymi, biorąc bezpośredni udział w pracach tych komitetów.

Komunikat przewiduje poza tym rozważenie sprawy ewent. ufundowania przez ob. ob. wojewodów, prezydentów miast oraz starostów nagród przechodnich dla powiatów i miast w województwie, a w powiatach dla gmin,

w których w stosunku do ilości mieszkańców danego powiatu, miasta lub gminy największą ilość spośród stałych mieszkańców ukończy biegi

PRZEDSTAWICIELE 13-TU MINISTERSTW OBRADOWALI NA TEMAT BIEGÓW NARODOWYCH

W sobotę dn. 10 kwietnia odbyła się w gmachu Głównego Urzędu Kultury Fizycznej posiedzenie Centralnego Komitetu Organizacyjnego, w którym wzięli udział przedstawiciele 13 Ministerstw. Przedstawiciele poszczególnych resortów wyrazili zgodę na daleko idącą pomoc organizacyjną i finansową dla pierwszej, masowej imprezy w Polsce.

GMINY PRZYGOTOWUJĄ SIĘ DO BIEGÓW

Wojewódzkie Komitety Wykonawcze w myśl zarządzenia organizacyjnego powstały do dnia 5 kwietnia. Powiatowe Komitety Wykonawcze zawiązały się do dnia 10 kwietnia. Ostatnio dochodzą meldunki o powstaniu Gminnych Komitetów Wykonawczych, co jest dowodem, że akcja Biegów Narodowych dotarła także i na wieś. W województwie poznańskim powiat Znin melduje o zawiązaniu Gminnych Komitetów Wykonawczych w: Gąsawie, Janowcu Wlkp., Rogowie, Zarczynie, Janowcu-mieście, Zninie-wschód, Zninie-zachód, a w powiecie zielonogórskim Komitety powstały w gminach: Bojadło, Czerwińsk, Kolsko, Otmyn, Ploty, Racula, Świdnica, Zawada i Zabór.

Kto zdobył kartę wstępu na stadion Wisły?

Zgodnie z odpowiedzią 3-ci z kolei konkursu na wyniki zawodów o mistrzostwo ligi drużyn krakowskich został rozstrzygnięty mimo, iż żaden z uczestników konkursu nie przewidział trafnie wyników wszystkich 4-ch spotkań mistrzowskich.

Jury konkursowe postanowiło więc przyznać II-GĄ NAGRODĘ w kwocie 5.000 ZŁ i KARTĘ WSTĘPU NA STADION WISŁY:

p. MAJEWSKIEMU WITOLDOWI z KATOWIC, który trafnie odgadł wynik meczów: Cracovia—Ruch 0:4, AKS—Wisła 2:1 i Groble—Prokocim 1:2.

P. Witold Majewski był JEDNYM uczestnikiem konkursu który typował tak wysoko zwycięstwo Ruchu i który przy tym zapodał trafnie wynik do przerwy meczu: Groble—Prokocim (1:1).

III-CIĄ nagrodę w wysokości 2.000 ZŁ i kartę wstępu na boisko RKS Garbarnia, zdobył:

p. MARIA WÓJTOWICZ z Nowego Bytomia, która przewidziała trafnie wynik meczów: AKS—WISŁA i TARNOVIA—GARBARNIA, przy czym w obu wypadkach podała również trafne wyniki do przerwy.

Poza tym trafne wyniki 2-ch meczów podali:

Pp. ZBIGNIEW KOZA i JÓZEF PĘCZEK obaj z Krakowa, obaj przewidując trafnie ogólny wynik spotkań: AKS—Wisła i Groble—Prokocim.

W ogóle trafny wynik meczu AKS—Wisła, podało 64 uczestników, podczas gdy wynik meczu: Cracovia—Ruch odgadł tylko jeden — jak już wspomnieliśmy na wstępie, — zdobywca I-szej nagrody, a wynik meczu: Tarnovia—Garbarnia, oprócz p. Wójtowicz, tylko 2 innych uczestni-

ków a mianowicie: pp. Zenon Długosz i Tadeusz Motak z Krakowa.

Kto zdobędzie 10.000 zł i kartę wstępu na stadion „Cracovia”

Tak jak dotychczas, tak i przed 4-tą rundą mistrzowską, ogłaszamy konkurs na wyniki meczów ligowych drużyn krakowskich a mianowicie: WISŁA—POLONIA (Bytom), RYMER—CRACOVIA, WARTA—GARBARNIA i TARNOVIA—LEGIA.

Z uwagi na to, że w poprzednim konkursie przyznano zwycięzcom karty wstępu na zawody urządzone na stadionie Wisły i Garbarni, ZDOBYWCA PIERWSZEJ NAGRODY W TYM KONKURSIE OPRÓCZ KWOTY 10.000 ZŁ, OTRZYMA RÓWNIEŻ NAGRODĘ W POSTACI KARTY WSTĘPU NA ZAWODY URZĄDZANE PRZEZ KS CRACOVIA.

Zdobywca II-giej nagrody, otrzyma kwotę 5.000 ZŁ, a zdobywca III-nagrody kwotę 2.000 ZŁ.

Zadaniem uczestników konkursu jest podać na załączonym kuponie wyniki wszystkich 4-ch meczów oraz podać rezultaty do przerwy.

Termin nadsyłania odpowiedzi upływa w sobotę, dnia 24 kwietnia o godz. 13.

Każdy z uczestników ma prawo nadsyłania dowolnej ilości kuponów, przy czym do każdego z nich należy dołączyć stałą opłatę w wysokości 20,— ZŁ.

W wypadku braku trafnych odpowiedzi, o przyznaniu pierwszej, wzgl. dalszych nagród, zdecydować osiągnięte wyniki 3-ch, wzgl. nawet 2-ch meczów z tym, że brane tu będą pod uwagę również rezultaty podane do przerwy.

Przed 4-tą rundą mistrzostw ligi

Wielkie wydarzenie piłkarskie, jakim był mecz międzypaństwowy: POLSKA—CZECHOSŁOWACJA „zabrało” ale również usunęło na dalszy plan zainteresowanie ligą. W nadchodzącą niedzielę wrócimy znów do rozgrywek mistrzowskich i będziemy z niecierpliwością czekać na wyniki zawodów o punkty, jakie rozegrane zostaną:

w Krakowie, Chorzowie, Rybniku, Tarnowie, Warszawie, Poznaniu i Łodzi.

Przed 4-tą rundą mistrzowską tabela rozgrywek przedstawia się następująco:

	3	6	12:3
1. Ruch	3	6	12:3
2. Rymer	3	4	6:3
3. AKS	3	4	6:4
4. Legia	3	4	5:3
5. Cracovia	3	4	7:6
6. Tarnovia	3	4	4:7
7. Polonia Byt.	3	4	7:7
8. Wisła	3	3	8:3
9. ZSK	3	3	6:6
10. Warta	3	2	5:6
11. Widzew	3	2	5:8
12. Garbarnia	3	2	1:3
13. LKS	3	0	7:13
14. Polonia	3	0	3:13

Spróbujmy przedstawić sobie wygład tej tabeli po 4-tej rundzie. W tym terminie grać będą przeciw so-

bie: RUCH z ZZK w Chorzowie, RYMER z CRACOVIA w Rybniku, AKS z LKS-em w Łodzi, LEGIA z TARNOVIA w Tarnowie, POLONIA (Bytom) z WISŁĄ w Krakowie, WARTA z GARBARNIĄ w Poznaniu i WIDZEW z POLONIA (W-wa) w Warszawie.

Tak jednak chyba nie będzie. Wisła powinna wygrać z bytomiakami i powiększyć swój stan posiadania o dalsze 2 punkty. Remis w Tarnowie jest możliwy — natomiast mecz w Łodzi — mimo „przewagi terenowej” LKS-u może zakończyć się zwycięstwem AKS-u.

Wtedy AKS względnie Cracovia objęłaby pozycję wiceleadera, LKS zaś spadłby już na ostatnie miejsce w tabeli, gdyż warszawskiej Polonii nadarza się dobra sposobność zainkasowania pierwszych punktów mistrzowskich w meczu przeciw Widzewowi.

Szanse Ruchu na zdobycie dalszych 2-oh punktów mistrzowskich w meczu przeciw ZZK są wielkie; leader tabeli będzie więc nadal niepokonany i utrzyma pierwszą pozycję w tabeli.

A KTO BĘDZIE DRUGI?

Dotychczasowy wiceleader, Rymer gościć będzie u siebie Cracovię. Pozycja białoczerwonych jest tym trudniejsza, że wysoka klasa z Ruchem ka. W ub. roku boisko Rymera „wy-

kończył” Cracovię — czy w tym roku to się powtórzy? Raczej nie! Wydaje się, że Cracovia, która pokonała Wartę i Polonię na ich boiskach zmaże płamę klasę z Ruchem zwyciężając Rymera na jego terenie. W wypadku remisu Rymer miałby szanse utrzymania się na pozycji wiceleadera tabeli, gdyby...

AKS przegrał, a Legia, Tarnovia i Wisła zremisowały.

Na bardzo trudnej pozycji w związku z meczem mistrzowskim znajduje się Garbarnia. Druga porażka zesłorocznego mistrza Polski, Warty, w Warszawie i mało zaszczytna 10-ta lokata nakazała piłkarzom poznańskim wytyczenie wszystkich sił do uzyskania zwycięstwa. Należy więc liczyć się z przegraną Garbarni. Nie ma więc Garbarnia wielkich szans na poprawienie swej lokaty w tabeli — natomiast mają je: Cracovia, Wisła i Tarnovia.

Program automobilistów w bieżącym roku

Ruchliwy oddział A. P. w Krakowie posiada w tym roku niemiernie ciekawy kalendarz sportowy, niż w roku ubiegłym.

Otwarcie sezonu rozpocznie się dnia 18 kwietnia br. zjazdem do Krakowa „O plakietę Ziemi Zachodnich”, zaś dnia 2 maja odbędzie się tradycyjny wyjazd na Obidową do kościółka automobilistów, gdzie odbędzie się uroczyste poświęcenie maszyn. Wyścig uliczny połączony ze zjazdem plakietowym do Krakowa, który wzbudził olbrzymie zainteresowanie nie tylko wśród krakowian, ale w całej Polsce, odbędzie się w tym roku dnia 5 czerwca. Zapowiedziany jest udział elity jeźdźców Polski. Dnia 25 lipca odbędzie się nader ciekawa gymkhana samochodowa, zaś 22 sierpnia — jazda nocna. We wrześniu mamy aż dwie imprezy: 12 „Pogoń za lusem” i 26 powtórzenie gymkhany. Piękno Ziemi Krakowskiej będziemy mieli sposobność poznać dnia 10 października w czasie rajdu po Ziemi Krakowskiej, po czym nastąpi zamknięcie sezonu zgodnie z kalendarzem sportowym we wszystkich oddziałach w dniu 24 października.

Jedną z najciekawszych imprez, o której wyżej wspomnieliśmy, to wyścig uliczny, który jednak napotyka na pewne trudności w związku z fatalną nawierzchnią Al. 3-go Maja. Automobilklub Polski oddział krakowski żywi jednak nadzieję, że prezydent miasta Krakowa przychylnie się wydatnie do naprawy nawierzchni, która „użył” będzie nie tylko wspomnianej imprezie, ale również wszystkim, którzy w chwilach wolnych od zajęć korzystają z przechadzki.

Konkurs „Zgadnij kto wygra”

(KUPON WYCIĄC)

KONKURS „ZGADNIJ KTO WYGRA” Kupon Nr. 24 Niedziela dnia 25 kwietnia 1948	Kolumna A		Kolumna B		Kolumna C	
	1	2	1	2	1	2
1. Wisła—Polonia Bytom						
2. Polonia Warszawa—Widzew						
3. Warta—Garbarnia						
4. Ł. K. S.—A. K. S.						
5. Ruch—Z. Z. K. Poznań						
6. Rymer—Cracovia						
7. Tarnovia—Legia						
8. Žilina—Trnava (Liga CSR.)						
	20 zł		20 zł		20 zł	

Nazwisko Imię

Nr. kuponu Adres

Kupon konkursowy

na wyniki meczów piłkarskich w dniu 11 kwietnia 1948 r.

WISŁA — POLONIA (Bytom) w Krakowie wynik ogólny

wynik do przerwy

RYMER — CRACOVIA w Rybniku wynik ogólny

wynik do przerwy

WARTA — GARBARNIA w Poznaniu wynik ogólny

wynik do przerwy

TARNOVIA — LEGIA w Tarnowie wynik ogólny

wynik do przerwy

Imię i nazwisko

Adres

Nr. Podpis